

การปฏิบัติโดยทั่วไป และข้อควรปฏิบัติในการบำบัดโรคมะเร็งในประเทศสหรัฐอเมริกา

การปฏิบัติงานของแพทย์และผู้ให้การดูแลรักษาผู้ป่วยโรคมะเร็งในประเทศสหรัฐอเมริกามักจะไม่ใช่ที่คุ้นเคยสำหรับบุคคลที่เพิ่งมาถึงสหรัฐอเมริกาไม่นานนัก โดยเฉพาะวิธีการสื่อสารระหว่างแพทย์และผู้ป่วย ซึ่งมีข้อควรปฏิบัติดังนี้

- แพทย์มักจะพูดคุยโดยตรงกับผู้ป่วยโรคมะเร็ง ญาติพี่น้องสามารถมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องได้ แต่ตัวผู้ป่วยเองมีสิทธิเด็ดขาดในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดูแลรักษาหลังจากที่ได้ปรึกษาหารือกับทางครอบครัวแล้ว
- แพทย์และผู้ป่วยมีสิทธิเท่าเทียมกัน โดยแพทย์จะให้คำชี้แนะ แต่การรักษาจะเริ่มขึ้นได้ก็ต่อเมื่อแพทย์ได้รับความเห็นชอบจากผู้ป่วยแล้ว
- แพทย์มีความซื่อตรงต่อผู้ป่วย และจะแจ้งให้ผู้ป่วยทราบโดยตรงเกี่ยวกับโรคมะเร็ง รวมทั้งชี้แจงว่าจะรักษาให้หายขาดได้หรือไม่ ต้องใช้เวลารักษานานเท่าไร และจะเป็นอันตรายถึงชีวิตหรือไม่
- ผู้ป่วยควรสอบถามแพทย์เมื่อใดก็ตามที่ผู้ป่วยมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม ในขณะที่เดียวกัน แพทย์ก็ควรใช้เวลาตอบคำถามและข้อสงสัยเหล่านั้นให้ชัดเจน นอกจากนี้ หากผู้ป่วยต้องการใช้ภาษาอื่นนอกจากภาษาอังกฤษในการสื่อสาร โรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุขสามารถให้บริการล่ามแปลภาษาได้
- ผู้ป่วยหญิงสามารถขอให้พยาบาลหรือเจ้าหน้าที่อื่นๆ ที่เป็นผู้หญิงมาร่วมสังเกตการวินิจฉัยของแพทย์ที่เป็นผู้ชายได้ตลอดเวลา
- การระงับความเจ็บปวดและการคลีนไส้อาเจียนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะผู้ป่วยไม่ควรทนทุกข์ทรมานกับอาการเหล่านี้ หากผู้ป่วยรู้สึกเจ็บปวดร่างกาย คลื่นไส้ หรือมีอาการอื่นๆ ที่อาจจะเป็นผลข้างเคียงจากการรักษา ผู้ป่วยควรแจ้งให้แพทย์หรือพยาบาลทราบ เนื่องจากการลดความเจ็บปวดมักจะทำให้ผู้ป่วยฟื้นตัวเร็วขึ้น
- การเริ่มบำบัดไม่ใช่การบังคับให้ผู้ป่วยต้องรับการบำบัดเรื่อยไป ผู้ป่วยสามารถเปลี่ยนใจไม่รับการบำบัดเมื่อใดก็ได้
- ข้อมูลทางการแพทย์จะถูกปกปิดเป็นความลับ โดยแพทย์นั้นจะไม่เปิดเผยข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับผู้ป่วยต่อผู้อื่น ยกเว้นบุคลากรทางการแพทย์ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาเท่านั้น หรือเว้นแต่ผู้ป่วยจะอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลเหล่านั้นได้
- ผู้ป่วยมักจะกังวลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษา เช่น ค่าผ่าตัด ฉายรังสี เคมีบำบัด ว่าประกันสุขภาพจะครอบคลุมค่าใช้จ่ายเหล่านี้หรือไม่ หรือว่าจะต้องทำอะไรหากไม่มีเงินจ่ายค่ารักษาพยาบาล หากผู้ป่วยมีข้อกังวลเหล่านี้ ก็สามารถขอความช่วยเหลือไปยังนักสังคมสงเคราะห์ (social workers) ผู้แนะนำผู้ป่วย (patient navigators) และฝ่ายธุรการของโรงพยาบาล (business office) ได้

การปฏิบัติในประเทศสหรัฐอเมริกา ดังที่กล่าวมาข้างต้น อาจจะขัดแย้งกับความเชื่อส่วนบุคคลหรือวัฒนธรรมในประเทศบ้านเกิดเมืองนอนของผู้ป่วย ดังนั้น ตัวผู้ป่วยเองควรแจ่มแจ้งความต้องการของตนให้ชัดเจนแก่ผู้ให้การรักษา เนื่องจากแพทย์และโรงพยาบาลส่วนใหญ่จะเต็มใจรองรับความต้องการต่างๆ เหล่านี้ทราบเท่าที่จะเป็นไปได้